

نوای خوش مدرنیته در پانزدهمین کنفرانس بنیاد پژوهش‌ها در برلین

عفت ماهباز
efatmahbas@hotmail.com

یکشنبه ۱۸ مرداد ۱۳۸۳

نوای خوش مدرنیته در پانزدهمین کنفرانس بنیاد پژوهش‌ها در برلین از دوم تا چهارم جولای ۲۰۰۴

دو تا چشم سپاه داری، دوتا موی رها داری
صدای دریاست. صدای رویایی دریاست که نوای رهایی سرداده است و همه حاضرین را با صدایش در بهت و سکوتی اعجاب‌انگیز فرو برده...
این نوای دل‌انگیز هم‌مه ۵۰۰ تا ۶۰۰ نفری که در سالن خانه فرهنگ‌های جهان، منتظر شروع پانزدهمین برنامه بنیاد پژوهش‌ها هستند، را قطع می‌کند. همه مبهوت در صدای پرطنین زیبای دریا دادور، شده‌اند که با احساسی عمیق همبستگی زنانه، را هم نوای خاطرات جوانی و گذشته شان می‌گرداند. سکوت غریبی سالن را در خود فرو می‌کشد. همه به پشت سر می‌نگرند، در جستجوی رد پای مدرنیته! و به هم لیخند می‌زنند و دریا را می‌بینند که از سمت راست سالن به سویشان می‌آید و آنها را به مهمانی مدرنیته و رهایی دعوت می‌کند و این زیبایی تا پایان کنفرانس با آنان همراه می‌گردد.

چنین دلنشین پانزدهمین همایش بنیاد، کارش آغاز می‌گردد. کوششی که حاصل کار مداوم و دلسوزانه یکساله زنانی است که در ساعت‌های طولانی به بحث و تبادل اندیشه نشستند و کوشیدند تا با استفاده از روش و شیوه‌های مختلف، موضوع کنفرانس "نقش اجتماعی جنسیت در روند مدرنیته در ایران" را هر چه پر بارتر به گوش فعالین زن ایرانی برسانند.

گوشه هایی از کنفرانس بنیاد پژوهش‌های زنان لاله حسین پور

اما نگین درخشان در طول کنفرانس، همانا برنامه های هنری آن بود. فیلم زهره و منوچهر ساخته میترا فراهانی با تم بکارت، که آمیخته ای بود از فیلم مستند و سمبولیک، ارزش دیدن داشت. بعد از پایان فیلم احساس می کردی، گفتنی ها گفته شد. انگار باری از روی دوش برداشته شد و وظیفه ای نو بر دوش گذاشته شد. احساس می کردی، حال می توان آغاز کرد، حال باید این مهم را به انجام رساند.
رقص جادویی شاهرخ مشکین قلم با الهام از رقص های هندي، کردی، صوفی و ایرانی به اجراء درآمد و نگاه ها را بر خود میخکوب کرد.
گروه فتنه با اجرای دکلمه زیبای پروانه، زندگی یک زن را در دوره های مختلف قبل از انقلاب 57 تا زندگی در مهاجرت بطور طنزآمیز و با مهارتی کم نظیر، همراه با صدای دلنشین گلرخ، کار موفقی را ارائه کرد. اما دریا دادور با زیبایی مینیاتوری خود، گنجینه ای در حنجره دارد که شنونده را مسحور صدای خود و مفتون اجرای خود می کند. به قول یک شنونده که شعری برای وی سروده است، اگر خواهی بدانی راز دریا، بیاید بشنوی آواز دریا، جو بر آواز دریا دل سپاری، بینی هر زمان پرواز دریا.